POKROK ZAPADU.

Týdenník politický, poučný a zábavný
pro
ČECHOSLOVANY AMERICKÉ,

podávající nejnovější zprávy nejen z celého světa, ale zvláště ze Velikého Západu Amerického
Vychází každou středu
OMAHA, NEB.

VYDAVATEL A MAJITEL:
EDW. ROSEWATER.
REDAKTOR:
JAN ROSICKÝ.

Předplatné na list obnáší i s poštovní zásilkou
$2.20 na rok, **$1.10** na půl roku, a **55** centů na čtvrt roku.
Zasílání do Evropy **$3.00** ročně. Poštovné platí vydavatelstvo samo.

Oznamky v „Pokroku Západu" čítají se v levné ceně a národní spolky platí za své oznamky poloviční cenu.

DOPISY se všech stran milerádi přijímáme, avšak neručíme uveřejňovati takové, které obsahují osobní útoky neb urážky, an zákon novinářský nám toho nedovoluje, ani na odpovědnost dopisovatele.

Zasilky peněz nechť děje se na poštovní poukázky, anebo v listech registrovaných, aby bylo jich dodání nám jisté, neb neručíme za peníze v jednoduchém listu zaslané ručiti. Veškeré obdržené peníze budeme v čísle vždy následujícím kvitovati.

Nadpis dopisů a peněžních zásilek buď:
„Pokrok Západu"
Omaha, Neb.

Omaha, Neb., 2. května, 1877

DOPISY.

PUEBLO, 18. března.
(Dokončení.)

Při tom nezapomínal Cibulka na mne.

V jeden čas bylo pozorovati, že jeden vrch věže jest chatrný a že by mohl v krátkosti spadnout. Aby se neštěstí předešlo, usnešeno aby se vrch ten sejmul a novým nahradil. V tomto vrchu se nacházela mosazná koule, v kteréž byly rozličné pamětní spisy uloženy, mezi jinými též jeden, v kterémž byla zpráva že když se kostel stavěl, přišli do města misionáři jezovitští, kteří se však ihned stěhovat musili. O tom spise Cibulka věděl a jakmile koule dolu vzata byla, zmocnil se hned listin pod záminkou, že je bude opatrovat. Když vše bylo opět znovu vystaveno a koule se měla dát nazpět na své místo, oznámil že sepíše sám pamětní spis, který do báně vloží a dříve však veřejně jej přečte. Byl ustanoven k tomu den i hodina, však hodina dávno minula a pan děkan nešel. Když se dost načekali a dělníci počali se obávat že by práci ten den nedohotovili, poslali pro něho a jelikož bylo již pozdě, četl jen některé úryvky ze spisu, — jen takové, o kterých věděl, že z nich nepřijde pohoršení. Několik dní před tím navštívil mne jeden z jeho kaplanů a pravil mi, že v nepřítomnosti děkana prohlédl ten pamětný spis a že mne v něm děkan velmi hanobí. Já to arci sdělil několika přátelům, kteří čekali na to až to bude děkan čísti, ale to on vynechal! Spis vložen byl pak do báně, kteráž byla na věž vytažena a tak viselo mé jméno mezi nebem a zemí. Za nějaký den na to přišel do Ousti jeden vysoce postavený úřadník, můj známý a smál se mi že visím mezi nebem a zemí a vybízel mně bych zadal žalobu by báň byla sejmuta a spis prohlédnut. Učinil jsem tak a za nedlouho přišel od krajského úřadu rozkaz, aby báň byla dolu vzata. Jak to pan děkan uslyšel, pospíšil ihned k arcibiskupovi, kterýž došel na místodržitelství a docílili toho, že báň zůstala nahoře. Když jsem byl již v Americe, četl jsem v pražských listech, že bůh spustil nesmírnou bouři od Králové Hradce k Ousti na Orlici, tak že se až věž na tamějším kostele naklonila a musila z ohledů bezpečnosti býti sejmuta. Báň arci přišla tedy dolů a tenkráte nebyl přítomen pan děkan nýbrž policejní komisař, kterýž všechny spisy sebral a na městskou rádnici odevzdal.

Tu příroda ukázala, že jen ona sama jest na světě vladařem.

Nedávno sdělil jsem vám, kterak byl jsem stíhán pro přinešení do Prahy "Duch Národních Novin" od Havlíčka. Toho stíhání byl též pan děkan původce. Onen študující, který mne udal, byl před tím v Ousti na děkanství u obědu; též ten flanďák Dreml tam byl a když jeden z kaplanů do jídelny přicházel, zaslechl kterak tomu juristovi pravil: "Tedy nezapomeňte, aby jste tam byl u něho, až do Prahy přijede." Po mém návratu domu ten samý kaplan přišel ke mně a sdělil mi co slyšel. Však já již dříve se dozvěděl odkud vítr věje, a kaplan mne v tom jen utvrdil. Neboť jakmile jsem byl v Praze vzat před vojenský soud, (toho času byl v Praze komandujícím gener. Kleinberg) poslal Cibulka hned dvě psaní po sobě na jenerála, že Ousti a okolí svádím od katolického náboženství a rozšiřuji kacířské knihy. Na těch psaních bylo několik jezovitů podepsáno; to se rozumí že sloupenský Dreml a řetovský lokál nescházeli. Pražské měšťanstvo po čtyrykráte šlo k jenerálu Kleinbergovi se žádostí, aby mne propustil. Odpověděl jim že by to byl již udělal, ukázav jim psaní od kněží pravil: „Das ist eine Pfaffengeschichte" (to je flanďácká historka), načež mne propustil, ale musel jsem od něho dříve vyslechnout kázaníčko a napomínal mne, abych se těch flanďáků vystříhal, že mají velkou moc.

Ale Cibulkovi se zdála ta moc ještě přistřihnuta a přál si jen aby ještě byla inkvisice, tak aby mne mohl trochu dát natáhnout na skřipec a pak aspoň upéci aneb usmažit. Nejvíce jej arci to pálilo, že jsem jeho šmejdy prohlížel, lidem oči otevříti se snažil, celému okolí knihy, byť i zakázané, opatřoval a časem i někam nějakou knihu podhodil. On by byl nejraději jen v kalné vodě lovil, lidi nechal se klanět kostem a cárům, nosit provazy kol těla a hlavně aby každý jmění své církvi odporučil, tak aby mohl pan Cibulka chudým evangelium zvěstovat a při tom tučnět, dobře se mít a bohatnout.

I když jsem již byl připraven na cestu do Ameriky, chtěl se na mně vymstít. Bydlel jsem ten čas ve Vamberku. Asi 6 neb 8 dní před mým odjezdem do Spoj. států měl jsem ještě v Ousti nějaké záležitosti k uspořádání a zajel jsem tam. Večer seděl jsem s několika přáteli v hostinci, an přišel tam pan páter Krupka. Usedl právě vedle mne a počal po chvíli rozpravu o náboženství. Seznal jsem hned, že mne chce do hádky zaplést a proto jsem se zdržoval co možná nejvíce. Když jsem to ale již nemohl snést, řekl jsem mu, že takového Cibulkového boha neuznávám. On odpověděl hrubě, však nechtěl jsem žádné různice dělat a raději jsem se od něho odvrátil a mlčel.

Kupka se v brzku vytratil a pospíšil k Cibulkovi, aby mu sdělil co pochytil.

Hned druhý den napsali žalobu a zadali k úřadu. Byl jsem na to již třetí den upozorněn co se děje a že v žalobě stojí že nevěřím v boha. Však tamější úřad mne dobře znal a Cibulku též a snad měli též mnoho práce, ač věděli že jsem na cestu do Ameriky uchystán, tedy ostala žaloba ležet as 14 dní. Teprvé až po mém odjezdu, až když jsem byl již v Novém Yorku, poslali do Vamberka, že se mám k soudu dostavit. Tak tedy skiaplo těm jezovitům právě když si myslili, že již již mají ptáka v kleci.

S úctou L. A. Schlesinger.

KALEDONIE, Wis., 20. dubna.

Ctěná redakce "Pokroku Západu"! Jak jsem minule slíbil, chci svému slibu dostát a podati odpověď na ostatní poznámky Slavie, pak li že dopisu mému ještě místa dopřejete.

Slavii není vhod, že jsem neposlal ji k uveřejnění ten první dopis a že jsem jej nemusil posílat přes Racine do Nebrasky. Divná věc! Vždyť Slavie mívá dopisů z Nebrasky na tucty, — jestli pak těm svým dopisovatelům radí též, aby neposílali dopisy přes Omahu do Racina? Vždyť snad může jednou Pokroku Západu dopřát dopis z Wisconsinu, když sama otiskuje dopisy z Nebrasky. Arci, Slavie má Pokrok Západu hezky ráda, a nepochybně ze samé lásky k němu nepřeje mu dopis z Wisconsinu.

Co té šlechetnosti se týče, nevím jak to přijde, jestli jedná šlechetně ten, kdo provádí politické šmeidy, aneb ten, kdo je kárá, — to již rozsuzovat nebudu; že jsem otálel až se ten boj ukončí, jest důkazem že nejsem žádný politický honec, nesvádím nikoho z jeho přesvědčení, nepřevádím žádného demokrata ku straně jiné, nesháním hlasy. Snad bych též byl v stavu nějakou tu politickou řeč svést a dovedl ji opodstatnit dost pádnýma důvodama, ale není mým zvykem se blýskat neb tlačit v popředí; raději poslouchám než mluvím. Já vím že jsem jen sprostý farmer, a za víc se nevydávám. Důvody, rozumné důvody, rád vyslechnu a nechám se rád přesvědčit, však mám také svou politickou hrdost, a když někdo mé politické přesvědčení zlehčuje neb si z něho žerty tropí, mám to za nešlechetnost opovržení hodnou.

O tom hospodaření guvernéra Taylora zapoměla Slavie připojit "ač měl dlouhé prsty, přece dobře hospodařil". Ve Slovanu Amer. stojí: Z Madison, 11. ledna. Gov. Ludington dnes předložil svoji správu, kteráž vykazuje, že celý příjem pokladny za úřadní rok, končící zář. '876 obnášel 1.979,072 dolarů; vydání 1.660,207. Zbytek $315,866 proti loňskému zbytku 278,000. Rozpočet příjmů pro běžící rok jest 1.133,313; vydání 974,727. Z toho je vidět, jaké zázraky dělal Taylor a to reformované zákonodárstvo; jaké by bu dnešně byl dělal, zůstane hádankou; možno že by se mu byly prsty ještě natahovaly.

Co se sněmovních poslanců, jejich porušenosti a šetření týče, to nemusila Slavie opakovat; vždyť to už bezpočtukráte opakuje a přece při tom zapomíná, že v těch všech měli tak dobře demokrati jako republikáni prsty. Z toho, že vždy jen republikánské nešváry kárá, však demokratické nepovšimnuté nechá, jest dosti zřetelně vidět, proč to dělá. Ta šetrnost demokratických poslanců vypadá z blízka též jinak než vypadala před rokem. Co bylo honosení se, že v loni přijmul kongres zmenšený rozpočet. Však toho se nezpomíná, že před deseti roky obnášel rozpočet přes 350 milionů a že každoročně od té republikánské strany byl snižován až obnáší nyní polovici. Pak-li že snížil minulý kongres rozpočet opět, učinil jen co každý kongres před ním od ukončení války (s jednou jen výjimkou) učinil, s tím toliko rozdílem, že minulé republikánské kongresy povolily do statečných peněz k řízení vlády, učinili vždy (vyjma jednou) dostatečný rozpočet na vydaje, to však minulý kongres neučinil. V některých pádech spoření jeho bylo místné, tak jako bylo místné spoření předcházejících kongresů, avšak v některých pádech bylo nemístné, jako nedostatečné povolení pro zástupce v cizozemsku, čímž několik konsulátů muselo být zrušeno a ochrana občanům v oněch zemích meškajícím odebrána; nedostatečné povolení pro poštu, čímž rychlá doprava poštovní z New Yorku do Chicago a St. Louis byla zamezena; nedostatečné a protizákonité povolení některých platů, ač co se platů jich samých týče, si to páni zákonodárci sami opět opravili. Když loni snížili si páni zákonodárci plat na $4500, ač zákon jim $5000 předpisoval, vím že jsem o tom četl ve Slavii mnohokráte; však když letos si povolili celých $5000 dle zákona, nepamatuji se, že by Slavie byla na to upozornila že se loni to snížení stalo jen proto, aby bylo o jeden důvod v presidentské volbě více a po volbě, když ten důvod už není třeba, že páni demokrati škrabošky šetrnosti odhodili. Mimo to jeví se šetrnost ještě jiným spůsobem — schodkama v některých oborech, jako v oboru soudnictví, čímž právo a spravedlnost zadržena bude. Šetrnost na oko, šetrnost, která se musí na druhý rok krytím schodků vyrovnávat, nezdá se mi právě vzorem šetrnosti. Když bysme spočetli ty schodky, úspory docílené zrušením konsulátů, rychlého poštovního spojení a p. a připočetli k tomu vydání těch 40 neb více vyšetřovacích výborů kteří 2 roky vyšetřovali aby nabyli politického kapitálu a přece nic nevyšetřili, možno že by ta šetrnost objevila se nám v zcela jiném světle než nám dosud byla hlásána. Nejzřejměji jevily se ty snahy opravní té slavné demokracie, když si minulý rok zvolila v kongresu Randala, jednoho z těch členů kongresu, kteří pro salony grab hlasovali.

Dále Slavie praví, že Tilden nebyl zajícem v pytli; národ věděl co Tilden jest. Pravda, svatá pravda. Národ věděl, že v roce 1862 jmění Tildena obnášelo pouze několik tisíc a nyní několik milionů — a proto věřil každý že je......poctivec. Národ věděl, že Tilden byl seznámen se všemi šmejdy Tweedova ringu od samého počátku, však nevystoupil z té strany, kterou Tweed ovládal, držel se ji pevně, vzdor šmejdům a byť i pravda bylo, že se šmejdů těch sám osobně neúčastnil, přece nevystoupil proti nim, až když byl jist že Tweed jistě padne, — byl mezi posledními ten poslední, který se šmejdům Tweedovým opřel. Proto nebyl zajícem v pytli. Národ věděl že John Morrisey chlubil se v konvenci St. Louisské, že Tilden má sudy peněz a že je bude používat a věděl že nadarmo by je Tilden nevyhazoval, proto jej měli za poctivce.

Za to Hayes byl zajícem v pytli; neměl světové pověsti, tak jako ji neměl Tilden ještě před 3 roky; nebyl milionář a těch pár tisíc co měl, pouze zdědil. Za to ale jako mnozí presidentští 'zajíci v pytli", jako Lincoln a jiní před ním, jde po dráze, kterou si v přijímacím listu svém vyznačil. Mě se to zdá asi tak: Hayes byl zajícem v pytli, my jsme jej sice nekoupili nýbrž zvolili, a je to dobré. Tilden nebyl zajícem v pytli a proti obyčeji ne národ jeho, nýbrž on národ chtěl koupit, což se se mu nezvedlo a jest to také dobré.

Co se toho čtení týče, snad Slavie naráží na mne že nemá jméno moje v seznamu odběratelů; však ujišťuji ji že ji nečtu zadarmo; předplácíme se synama několik časopisů dohromady a vyměňujeme si je a proto mám tedy také na Slavii nějaký díl. Obětuji každý rok několik dollarů na časopisy a kdybych uznával Slavii za tak nestranou jak se vydává, možná že bych snad též byl jejím předplatitelem.

Co se té dětinosti týče, o to se nebudu hašteřit; jest staré pořekadlo, že staří lidé přicházejí na dětinská místa, ale mívají také své umíněné nápady. Nu a mě tak napadlo, že již se také sklánim nad ten hrob a až tam budu, že snad po mne ani pes nezasteskne. však mnohý případ zůstane dlouho v paměti. Tak se pamatuji, že když jsem byl malým bochem- snad jsem mohl mít 5 neb šest let, dal jsem se do rvačky s kamarádem; on měl na pomoc ještě mladšího bratra, kterýž mne chytal za nohy, však přece jsem je popral. Druhý den jsme sice kamarádili zas, však uvízlo mi to v paměti a vím o tom dosud. A tak už to mám za jisté, že některým z těch pánů novinářů uvásnu v paměti třeba až do smrti a snad i některý z čtenářů řekne, ten starý Šmrček jest přec také trochu čtveráký. Vy se znáte pane Jonáš politikou nepochybně pro to, abyste si dobyl nějakou slávu a věhlasnost a tu mě můžete dopřát, abych se také na chvíli s tou politikou obíral, bych zůstal drobet v paměti. Tak to je s těmi starými lidmi; ona je mnohdy napadne tak všelijaká titěrnost; ten pan Tilden jest snad také již dost starý a kdo ví jestli by jej také nebyla napadla nějaká dětinská titěrnost, kteráž by reformě nesloužila ku cti.

Pan Jonáš praví dále, že mluví o dnešních stranách, o nynějších skutcích a zásadách, a Šmrček zalítne 20 let nazpátek. Ano, mluvíme a někdy také mlčíme. Když v Ohio proti Hayesovi běžel za guvernera Allen, byla tam strana demokratická totožná se stranou zeleňáckou; Slavie byla vždy tvrdoměnecká a jest ní snad dosud, však přece radila voličům hlasovati proti tvrdoměneckému kandidátu Hayesovi. Když se sešla loni konvence demokratická v St. Louis, přijmula též článek, že "Reformy jest zapotřebí" ohledně přistěhovalstva čínského a požadovala, aby Číňanům zamezen byl přístup do této země. Slavie jen několik týdnů před tím přinesla článek zcela opáčného náhledu, však proto přece byla ji platforma demokratická vzorem dokonalosti a postavila se na ní oběma nohama, aniž by na tu jednu planku, která musila ji býti závadná, čtenářům svým poukázala a jim pověděla, že nesouhlasí se vším, co Tamany, Morrisey & Co. upekli.

Zásady strany republikánské vysloveny byly v její platformě a byly zajisté dobré. Hayes prohlásil v přijímacím listu, že zásady ty schvaluje a dokazuje nyní svým jednáním, že se dle nich řídí. O mnoho-li byly lepší zásady vyslovené v konvenci demokratické? V čem máme záruku, že byly by splněny, tak jako plní se zásady přijmuté stranou republikánskou? S těma zásadama se mi to podobá asi takto: ¡Když je potřeba odvolat se na zásady, říká se: zásady. A když je nemožná na ně se odvolat, říká se: co pak zásady, ty mají obě strany skoro stejné, jen o lidi se tu jedná, o muže, kteří mají být zvoleni. O skutky, o příklady, na těch není také nouze. Podívejme se na demokratické skutky úředníků tam kde jsou ve většině, a nalezneme všude koukol mezi pšenicí. Kdo pak je vlastně bašta demokracie? Nechť se podívá někdo na výsledek volby presidentské a pozná, že jih je veskrze demokratickým. Pouze ve 4 severních státech zvítězila demokracie, pouze ve 3 jižních republikánská strana a ty ji ještě byly popírány. A jak šetřila tam strana demokratická bezpečnosti voličů, kterakého násilí dopouštěla se na černochách, kterak jako ku příkladu v Hamburgu je houfně vraždila, to jest dosti známo. Máme snad podle těch a takových skutků souditi o míru — o svobodomyslnosti demokratické strany? O té slibované reformě vím také asi slovo nebo dvě. My máme zde českého poštovského p. Eliáše, který jest dokonalý a poctivý muž a úřad svůj dobře zastává; bylo mu již vyhrožováno, že poštu pozbyde, bude-li Tilden zvolený a že se dá demokratovi. Byla by to tedy taková reforma, že by vytrhali koukol a pšenici a zaseli by třeba samý koukol.

Co se té události v tom Racině tkne, že republikáni jistému novináři rozbili tiskárnu, možná že to zasloužil; třeba vydával noviny podobného rázu, jako byl Zvoneček, blahé paměti. Slavie se také snad obávala, aby skrze něj do nějaké škody nepřišla, tedy jej raději zastavila; byl to také dost šlechetný účel, pro vzdělání a poučení čtenářstva.

Co se té pilulky tkne, ubezpečuji Slavii, že kdyby byla skutečně takovou, za jakou se vydává, totiž nestranou, kdyby kárala jen skutečné viníky a sice bez rozdílu strany, kdyby k vůli malé částce viníků netupila a nezavrhovala stranu celou, že by se jí dostalo všeobecného uznání a blahopřání; a jestli se jí od některého toho dětinského čtenáře nějaké té trpkosti dostane, musí hledat příčinu sama u sebe.

Co se té trýzně skrze křivdy týká, ubezpečuji pana Jonáše, že mu na jeho čest a dobré jmeno žádný tak nepravně a nešlechetně nesáhnul, jako mně bylo někdy sáhnuto; však když jest člověk o svém neúhoném chování přesvědčen, tedy, třeba se mu dostalo nejtěžší urážky, on přece zůstane klidným a dělá mu to skoro potěšení, že se stal také neviným trpitelem.

A tak jsem ty poznámky z části zodpovídal a nedbám o to dále pokračovat. Ten capart té nesmrtelnosti si myslím že mám již pojištěný a o hašteření nedbám— nejsem toho milovníkem, rád nechám každého při pokoji, ale sám si ho také přeju. Že jsem Slavii drobet pokáral, to si myslím, že je někdy pokárání prospěšnější než pochlebenství; ostatně vždyť mi Slavie oplatila. Musím však přece Slavii projevit dík za tu šetrnost, kterou ke mne projevila. Obával jsem se, že se mi dostane ještě ostřejší lekce než tomu ubohému p. Hauzlovi, za tu jeho větečnost, že se také opovážil ročnit. Však nevím jestli nejásám před časem; nu nešť — pakli ano, však on ten starý Smrček má ještě dosud nějaký capart stoické otrlosti, tedy by také ještě nějaký ten políček vydržel. Těším se ale, že snad budeme vyrovnáni, že již Slavie mne nechá při pokoji a já jí též a přeju si, abych zůstal p. Jonášovi v paměti až do smrti.

Pavel Smrček.

SAUNDERS COUNTY, NEB., dne 16. dubna.

Vážená redakce:

Na dráze z Wahoo započala práce dne 9. dubna a sice směrem jihozápadním. Když se začalo pracovat na dráze, tedy se každý zde těšil, jak nám to bude prospěšné, že nebudeme muset jezdit tak daleko na trhy a že se naše county tím povznese. A hle! jaké to překvapení, když jsme zvěděli, že místo aby stavěli přímo na západ, jak nám bylo slibováno, povedou ji do jednoho konce, skoro okolo. A přec když bylo při volbě, tedy nám pravili, že půjde prostředkem county a že se blíže hranic Buttler county postaví štace. To poslední, totiž ta štace se sice provede, však až v jihozápadním rohu, což bude od nás tak vzdáleno, jako když jsme jezdili do Fremont a pranic nám neprospěje. Však proto přece musíme platit 140.000 bondů, kteréž jsme na sebe uvalili. Zde v severozápadních precinctách panuje nad tím veliké rozhořčení mezi občany a stále se mluví o tom, že odepřou podporu železnici.

Proto se tážu, zdali to bude možno, poněvadž se pravilo, že až přijde železnice na Waboo, dostane společnost polovici bondů a druhá polovice že bude vyplacena až dostaví na západní hranice. Zda-li můžeme odepříti plat společnosti z té druhé polovice anebo jak to dopadá, proto že nám v severozápadních obcích nebude nic platná. Proto žádáme snažně za vysvětlení a poučení.

Rudolf Kašpar,
F. Texl.

Odpověď: — Soudíme, že žádný odpor nebude platen. Společnost má k dostání bondy až dostaví na západní hranice. V proposici nestálo severozápadní ani jihozápadní a proto vyhoví společnost podmínkám proposice, když dostaví dráhu na jihozápadní hranice, neboť ať jest to jiho- nebo severo-západní, jest to přece hranice západní po celé délce. Věříme rádi, že obyvatelstvo střední u severo-západní části okresu jest rozhořčeno, neboť se všeobecně mělo za to, že bude stavěti přímo na západ do David City v Buttler county. Však společnost nyní praví, že by stavba tím směrem, v záp. části Saunders a Buttler county vyžadovala příliš mnoho průkopů a mnohem větší náklad než směrem který si obrala, větší než-li obnášet budou bondy z obou county.

Saunders county musí sice bondy splatit, však možné že v Buttler county dopadne to jinak, neb proposice zněla, že půjde dráha do David City, a pak-li ji tamtudy nepovede, poruší tím závazek se své strany, a pak sotva i county bude moci býti přidrženo k dodržení svého závazku.

Celý vývin a průběh této záležitosti budeme přinášeti čas od času, aby četní naši čtenáři v krajině té o všem, co se ve věci té jedná a děje, byli náležitě a zevrubně spraveni. *Redakce.*

SMĚS.

— Biskup penězokaz. — "Kœl. Ztg." oznamují z Payu v Bolivii, že dr. Calisto Clavijo, biskup limirský, obžalován byl co penězokaz. Zločin odkryl se zvláštním spůsobem. Od delší doby pozorováno, že v některých kostelích di-cese toho biskupa ztrácelo se zlaté kostelní náčiní. Šlo se po stopě zloděje a přišlo se až k letnímu sídlu pana biskupa. Tu pak nalezeno množství kalichů, monstrancí a zároveň stroje k padělání zlatých peněz.

— Českých samostatných osad na Volyni bylo až do roku 1875 62. Celkem jest tu 2082 usedlých rodin rolnických. Jiných 37 rodin v 13 obcích jsou pachtýři větší neb menší výměry půdy. Českých dělníků, čeledi, řemeslníků a obchodníků i s rodinou jest na Volyni 19,545 duší. České osady čítají tudíž na Volyni .29.897 lidí národnosti české. Mezi nimi jest 16.346 mužských a 13.551 ženských. Rodiny rolnické zakoupily až do roku 1775 úhrnem 26853 desjatin čili 100 698 a tři čtvrtě českých korců pozemků, tak že vypadá v průměru na jednu rodinu skoro 50 korců půdy. Na 37.266 a čtvrt korce mají osadníci řádné kontrakty; 63.432½ korce se užívá bez kontraktů následovně bez pojištění práva nerušitelného vlastnictví.

— Elektrické světlo osvědčuje se všude výtečně. V Miláně konána dne 18. března veřejná osvětlovací zkouška. Na náměstí u domu zřízeno elektrické slunce. Plameny plynový podobaly se mrkavým kahánkům na olej, kteréž v jasném světle elektrickém sotva bylo znáti. Potom zhasnuto osmdesát plynových plamenů první síly. Elektrické světlo samo postačilo na překrásné osvětlení nejen náměstí, ale i konců do tohoto ústících ulic. Nejen tištěné, ale psané písmo mohlo se výborně čísti a to na místech od slunce elektrického nejvzdálenějších. Při tom všem jest výrobní cena za elektrické světlo trojnásobně nižší nežli u plynového světla. Milán zavede co nevidět osvětlování elektrickým světlem — Praha prozatím kupuje bankrotované plynárny.

— Stůl velikán.—Největší stůl v Praze, snad v celém Rakousku a možná i dále, a jediného celistvého prkna zhotovený, nalezá se v českém museu. Délka jeho obnáší málem půlčtvrta metru a šířka téměř dva metry. Může až i 24 osob kolem něho zasednouti. Deska k stolu tomuto je z kmene obrovské Wellingtonie a byla od našich krajanů bratří Korbelů z Kalifornie museu darem zaslána. Je to pouze tak řečená "krajina" čili "odkerek", a ne prkno z do středu vastvy kmene, a musila kromě toho o celou čtvrtinu své přirozené šířky býti sešlanuta, aby na dopravní loď se dostala. Zdejší mistr truhlářský, pan Rudolf Procházka, jenž obrovský tento stůl zhotovil, daroval k němu těchto dní dvanácte židlí starobylého slohu s prořezávanými lenoškami v ceně nejméně 60 zlatých, za kterýžto dar museum jemu velmi je povděčno.

— Čert a pan páter. — Jistý zámožný sedlák v Cerveře, kterýž byl pro své svobodomyslné přesvědčení v celé krajině znám, spěčoval se, ač se na smrtelném loži nalezal, přijmouti duchovního. Naléhání přátel a známých bylo bezvýsledné. Konečně zdálo se, že vzdor umírajícího jest zlomen. Kněz přišel, avšak sedlák nechtěl poslední svátost přijmouti. Zatvrzelost tato rozvášnila kněze nanejvýš. Než odešel, oznámil všem přítomným, že si satan sám in persona pro duši neznabohovu přijde. Dva dny na to sedlák skonal. Přátelé byli shromážděni, plačíce u jeho mrtvoly. V tom se otevrou dvéře a do světnice vstoupila podivná postava v červeném rouchu, s dlouhým ohonem. Zaváněla sírou. Přátelé nebožtíka uprchli. Avšak jeden čeledín dodal si smělosti, ozbrojil se revolverem a vstoupil za čertem do světnice. Vypálil na pekelníka tři rány. Tento se svalil k zemi a přátelé opět shluknuvše se kol něho, poznali v něm — —. Případ ten udán byl soudu a tento dal ihned čtyry kněze zatknouti. Druhého dne pochován byl sedlák i s čertem. Událost tato stalo se 9. března 1877.

— Přístav spužský. — "A. A. Z." píše: Nepatrný, větrům vydaný chobot spužský nezasluhuje ani jmena přístavu a bude to státi hezké miliony, uspůsobit jej na řádný přístav, v němž by válečné lodě jistého útočiště nalezly. Černá Hora by však místem tímto velice získala; byla by tak v přímém spojení s mořem, a zbraně, náboje a mužstvo mohlo by bez všech obtíží dopravováne býti do vnitř hor. Asi před sto lety přistál ruský kníže Dolgoruky s několika sty granátníků v přístavu tom a dostal se do Černé Hory. Turecko sice má ve své moci místo, s něhož celý kraj lze ovládati, totiž malou tvrz Hainehaj, avšak tato by nemohla zameziti, aby přistály větší voje válečné. Protož pochybuje se, že Turecko přístav spužský Černohorcům postoupí. Též i rakouská vláda cítí se nynějšími okolnostmi nucena, bezpečnosti dalmatských břehů více pozornosti věnovati. Ve Vídni zřízena zvláštní komise ze štábních námořnických důstojníků, jež má za úlohu, vypracovati plány na vydatné opevnění zálivu gravoského, vlastního to přístavu dubrovnického.

— Strašná msta opuštěné dívky — Vídenské listy píší: Kupec František Musil stal se předevčírem obětí žárlivosti své milenky, služky Kateřiny Memersheimové. Služka ta jest o deset let starší nežli kupec. Důvěrný poměr obou trval po několik roků. Musil odhodlal se konečně učiniti mu konec. Oznámil milence, aby na příště pokládala ho za sobě cizího. Memersheimova navštívila ho druhého dne a prosila ho, aby jedinkráte ještě s ní šel na procházku. Procházky ty bývaly mu druhdy rozkoší; nemohl odolati; ještě jednou, naposled chtěl být slabým, potom ovšem učiniti chtěl konec. Milenka prosila ho, aby ji neopouštěl; on však domlouval jí a dokazoval, že nemůže býti jinak, že musí se na vždy rozloučiti. Memersheimova na to provedla úmysl hanebný. V milostném záchvatu zmrzačila kupce skutkem, jakýž v účincích jest nepoměrně krvavější a horší, nežli ten, jehož užívá sekta skopců na Rusi. "Já-li tě nemám, nesmí míti tě žádná jiná" — zvolala litice a dala se na útěk. Musil velice nebezpečně raněn, dovlekl se do nejbližšího domu. Tu dostalo se mu lékařské pomoci. Ta ovšem, kdež břitva tak řádila, jest málo vydatná. Musil jest ostatně v nebezpečí života.

— Čestný meč jenerálu Černajevu. — "Světozor", přinesl vyobrazení meče Černajevova, a podává o něm, tento popis: Jest to výtečný výrobek řemeslného umění a původem svým jest k nemalé cti. Pochva a jílec tohoto srbského meče jsou z hmotného stříbra, ozdoby na spodní pochvě a na křížové příčce jsou v ohni silně zlacené. Zvláštní péče věnována byla jílci, který se zakončuje hlavou sokola, an v zobáku svém svírá hlavu turčínskou. Zvláště skvostná jest práce na zadní straně jílce: jsouť to listové ozdoby z českých granátů v zlatě zasazených. Na dolením výběžku rukojeti spatřujeme písmě Č z ohnivých granátů, proti němu na druhé straně emailový kříž. Na křížové příčce vinou se zlaté pásky, na nichž jedné části čteme věnování: "Čechové Černajevu" a na druhé: "Roku 1777." Ozdoby pochvy blíže otvoru náleží v pestrém emailu, v jehož středu umístěn na jedné straně znak Prahy, na druhé znaky zemí koruny české. Rosety neb hvězdice kolem zlaceného kování pochvy taktéž jsou z českých granátů. Šikmé ozdoby na pochvě překrásně ryté, jsou vykládány ruskou tulou; vůbec na celé šavli znalci chválí výtečnou práci rytcovu. Na jílci upevněno portépée srbského jenerála barvy modré a zlaté. Čepel jest z pravé damascenské oceli a bohatě zdobena okrasami z ryzího zlata. Na jedné straně čte se nápis ruský: "Slavjanstvu, christianstvu, čelověčestvu," na druhé český: "K žívotu kde Slovan vstává, roste ruská moc a sláva." Ryté ozdoby kolem těchto kápisů jsou vykládány dvojím zlatem, červenavým a zelenavým. Vůbec pilně přihlíženo bylo k tomu, aby harmonie barev byla co nejlahodnější. Poněvadž šavle jest velmi zahnutá, tož za příčinou lehčího vytahování čepele zadní čásť pochvy v části hoření záleží v silném ocelovém peru pohyblivém. Ještě podotknouti sluší, že grafický návrh k šavli té učinil na slovo vzatý umělec Wachsmann a že stříbrnická práce provedena v dílně p. Kaučte, zlatnická pak u pana F. Fišera. Skvostné pouzdro k šavli zhotovil p. Hladík.

Pro domácnost a hospodářství

Jak hubit kobylky? — Dopisovatel "Heraldu" z Brownsville, Neb. píše: Nekupujte strojů k ničení kobylek. Nenechte se podvésti. Jest jen jediný spůsob k zevrubnému ničení mladých kobylek: příkopy. Všechny ostatní prostředky jsou marné. Následovně se upravují: Vyorejte hlubokou brázdu v místě, kde chcete příkop udělat; vyhrabte z ní drobnou sesypanou zem; orejte pak ještě jednu brázdu hloub; vyhrabte opět sesypanou zem; lopatou urovnejte strany příkopu, tak aby dno příkopu bylo širší než vrch; v příkopě nadělejte jámy as 20 palců hluboké, vždy na 20 stop od sebe. Sežeňte mladé kobylky do příkopu, žeňte je pak do jam a tu na ně zemé nahazejte a ušlapte. V takovýchto pohřbách můžete pokračovat, dokud je "jediného nepřítele v poli."

Jiný spůsob.

Vykopejte jámu 3 střevíce do čtverce a 5 st. hlubokou, vezměte dva řetězy a sepněte je dohromady; připněte na řetězy pytlové plátno, tak aby tvořilo jakýsi sak, připevněte kus dřeva na každý konec a dva nechť vlekou sak po zemi. Když jste jich dosti nachytali, vsypte do jámy.

Eldora "Ledger" píše: Hon. C. Hardin byl nedávno ve Waseca, Minn., kdež má bank. Praví, že viděl letošní kobylky se líhnouti. Jeden zámožný farmář, kterýž bydlí blíže Waseca, navštívil bank jeho a přinesl sebou malou bedničku prstě, kteráž jen se hýbala samými kobylkami ve všech stupních zrůstu. Farmář pravil, že má plán, jak se hodlá kobylek na pozemku svém zbavit. Má 100 krůt, několik set slepic a něco husí a kachen. Má k drůbeži pasáka. Teď z jara neprodá žádné vejce, nýbrž nasadí všechny. Bude mít as 1000 krůt a několik tisíc slepic. Ty všechny nechá pást — na kobylkách. Jak známo požírá všechna drůbež kobylky velmi hltavě, spotřebuje jich mnoho a jdou jí velmi k duhu. Farmář ten hodlá docíliti dvou úspěchů — zahubení kobylek a vykrmení velkého počtu drůbeže, kterouž dobře zpeněží.

SLEPIČÍ NEMOCI A [illegible]. — Užitek, jejž rozumný hospodář z kurníku nabývá, jest zajisté znamenitý, protože dobrá slepice za dosti laciné píce 100 i více vajec ročně poskytne. Chceme-li však týž užitek skutečně docíliti, musíme i k tomu přihlédnout, aby drůbež potřebné péče požívala, proto že jinak za málo dnů celé obyvatelstvo kurníku ztratit můžeme. Vlhko škodí slepicím právě tak jak domácím zvířatům vůbec a první podmínkou jest tedy suchý a dobře zaopatřený kurník.

Slepice milují volný vzduch a rády si hrabáním červů a hmyzu ze země dobývají, jakož i zelené listí trav a jiných rostlin ozobávají.

V zahradě je ovšem trpět nemůžeme, proto že hrabáním příliš škody spůsobí, a však na humnech, okolo domu, vůbec kde se taková škoda nestane, tam nechť se volně prohánou, mnohé ztracené zrnko se jimi najde i sužitkuje a smíšená potrava jim nejlépe k duhu jde.

Za potravu se hodí všeliké obilí, nejlépe pšenice neb kukuřice; čerstvé vody musí být vždycky dostatek, protože slepice žízní velmi trpějí.

Nejlépe z rána trochu potravy jim nasypat a pak do večera jim volnosti popřát, jenom kde toho okolnosti nedovolují, tam se denně vícekráte píce nasypává, což ostatně v celku vždy plodnost slepic spíše zmenšuje než zvětšuje.

Vodu jim dáme nejlépe do kamenné neb železné nádoby.

Slepice podléhnou všelikým nemocím; nejobyčejnější jsou:

1. Tipec, se všech nejčastěji se pozoruje. Povstává pitím špatné nahnilé vody aneb když voda delší čas v nových dubových neb smrkových nádobách postála, též mnohdy po čerstvě pečeném chlebě.

Tipec se vyléčí, když tvrdou koralou kůži z jazyka stáhneme a slepici několik kousků špeku či slaniny do požeráku vecpeme, jež jsme v tlučeném [illegible] poválili.

2. Hlavatost se objevuje naduřením hlav a bývá mnohdy s prašivicí spojená. Příčinou je špatná, stuchlá neb plesnivá potrava. Léčí se solí s česnekem a máslem rozestřenou.

3. Řitice jeví se naduřením žláz na hrdlu; vyléčíme ji, když je čerstvým máslem neb rybím tukem opětovaně namažeme.

4. Křeče zvláště v nohou se objeví zhusta u kuřat a slepic v nečistotě a vlhku žijících. Nejlepší prostředek jest právě proto pečlivé čištění kurníku, jejž po vyčištění ještě mateří douškou vykouříme, proto že se tím čmelíci zahánějí.

Rozumný hospodář čistí kurník dle potřeby po 6—8 týdnech, nedbaje předpisu pověry, jímž se k tomu cíli jediný den v roku t. j. 22. února ustanovil, proto že čistota nikdy neškodí a pod tlustou vrstvou slepičího trusu čmelíci se nejraději usazují a plemení.

5. Čmelíci spůsobují mnohdy též nemoc ba i smrt, jestli se tomu brzy nedoskočí. Obyčejně se vyhubí olejem terpentýnovým, aneb odvarem pelyňku a papriky, jímiž se slepice na hlavě i hrdlu, kdež čmelíci se nejraději zdržují, opětovaně natírají.

6. Mnohdy povstanou ve voleti slepic tvrdé hmoty, kteréž snadno, z venčí nahmatat. Slepice pak pozbudou chuť k žrádlu a brzy zahynou, jestli se jim nepomůže.

Prořízneme tedy ostrým nožíkem vole a když jsme tvrdé hmoty vyňali, opět ho zašijeme, načež se rychle zacelí a zvíře předešlé ho zdraví nabude.

7. Když slepice pelichají musíme je dobrou, snadno záživnou potravou silit, protože by mnohdy nemocím podlehly. Nejlépe jim vlažného zrní neb chleba s vlažnou vodou rozmačkaného poskytnou.

8. Neobyčejnější, mnohdy za zvláštní mor držaný spůsob choroby, jest však zajisté otrávení. Slepice nemají vyvinuté chuti ani ostrého čichu, pročež v hltavosti své velmi snadno i škodných látek pozřou a tak se otráví.

Petržel, jinak zcela neškodná, hořké mandle, káva, kávový kal, obyčejně po dvoře vylévaný, zkrátka mnohé jinak neposlušné látky drůbeži velmi škodí aneb ji dokona otráví.

Pozorujeme-li tedy, že slepice chuť k žrádlu nejeví a smutně odchází, prohlídneme nejprvé pečlivě dvůr i okolí, abyseme pravé příčiny poznali a dle okolností léků použili.

Velmi často prospěje kyselé mléko, kteréž slepice též velmi rády požívají.

Sev. německý Lloyd

Pravidelní přímá
PAROPLAVBA
mezi
Bremen a New Yorkem
přes **Southampton**

[illegible]

Expediční dnové jsou ustanoveni:
Z Bremen [illegible]
ze Southampton [illegible]
z New Yorku [illegible]

POŠTU SPOJENÝCH STÁTŮ
[illegible]

Ceny převozní:
z Bremen do New Yorku [illegible]
z New Yorku do Bremen, Londýna, Havru a Southamptonu [illegible]

Vše se stravou. Dítky od 1 do 10 roků polovici.

Stran přeplavé do Bremen, Hamburku, Antverp, Amsterdamu, Rotterdamu, Southamptonu, Hull a Londýna, obraťte se na
OELRICHS & Comp.
No. 2 Bowling Green, New York.
Caldwell Hamilton & Co. [illegible]

"A Repository of Fashion, Pleasure, and Instruction."
HARPER'S BAZAR.
ILLUSTRATED.
Notices of the Press.
[illegible]
TERMS.
POSTAGE FREE TO ALL SUBSCRIBERS IN THE UNITED STATES.
[illegible]
Address HARPER & BROTHERS, N. Y.

Hambursko-americká paroplavební společnost, při níž jest českým jednatelem rodák náš pan Josef Pastor, čítala až dosud 21 velkých poštovních parolodí. — Koncem dubna t. r. převzala však ještě 7 nových obrovských parníků od zaniklé právě konkurenční společnosti, zvoucí se "Eagle Line", a zaujala takto první místo v paroplavbě evropsko-americké. Její lodě, jež nyní mezi Hamburgem a New Yorkem jezdí, jako Pomerania, Thuringia, Suevia, Silesia, Frisia, Westphalia, Cimbria, Holsatia, Hammonia, Gothe, Herder, Lessing, Wieland, Klopstock a Gellert jsou největší a nejrychlejší, které kdy vysoké moře spatřilo, a tak silným počtem výborných a zároveň nových lodí se na jediné čáře nemůže se vykázati žádná jiná společnost na světě.

Schuyler, Neb.

Krajani pozor!
[illegible]
GROCERII!
[illegible]
v nejlevnějších cenách!
jelikož kupuji ZA HOTOVÉ a [illegible]
ceny nejlepší!
"Dolar ušetřený je dol. vydělaný!" [illegible] Petra Hanka.

ČESKÝ NOTÁŘ!
Uveřejňuji ctěnému obecenstvu tímto, že jsem právě obdržel splnomocnění co veřejný notář. Protož krajané naši se mohou na mne obrátiti v jakékoliv písemní záležitosti, jako jsou vyhotovení zápisů, Mortgagů, vymáhání peněz z Čech, žádání o homesteady atd. Za správnost a spolehlivost vám ručí váš známý
Josef Zerzan.

Pozor krajani!
Kdo chce dobré pivo píti, k Janečkovi musí jíti;
a sice do
Schuyler, Colfax Co. Neb.
Mohu ctěnému obecenstvu posloužiti s pivem jako malvaz, s dobrými doutníky, dobrou českou stravou a čistou postelí. Můj nově vystavený hostinec jest prostranný a jeden z nejpohodlnějších na západě. Pro ukrácení chvíle stojí kulečník a rozličné jiné hry a pro potahy [illegible] rolníků teplé stáje k disposici.
S úctou JAN JANEČEK, hostinský.

Upozorňuji tímto ctěné obecenstvo, že jsem se přestěhoval z mé farmy sem do Schuyler, kdež jsem si zařídil
KOVÁŘSKOU DÍLNU.
Pročež mohu krajanům mým vyhověti jakoukoliv prácí do oboru toho patřící, vkusně a levně. Doufám že moji známí mi i budoucně svou přízeň zachovají a tak se znamenám všem známý
Felix Ševčík.

Chce-li se Vám pít dobrého piva,
Přijďte do hostince Čabanova
a sice do
Schuyler, Colfax Co., Neb.
Oznamuji ctěnému obecenstvu, že jsem ochoten posloužiti všem s pivem jako malvaz, dobrými doutníky, výbornou, chutně upravenou českou stravou a čistou postelí. Též teplé stáje pro potahy stojí každému k disposici atd.
S úctou A. ČABAN, hostinský.

Trhy na dobytek
V SALINE CO!
Ve WILBER odbývají se dobytčí trhy každou
první sobotu v měsíci,
U SALONU M. [illegible].

"Pokrok Západu"
největší český republikánský list v Americe.